

EKSPERCI WYJAŚNIAJĄ

Czy bank może przekazywać dane o zadłużeniu osobom postronnym

Czy działanie polegające na przekazywaniu przez bank informacji o zadłużeniu osoby, której dane dotyczą osobom postronnym jest zgodne z prawem?

Michał Serzycki

główny inspektor ochrony danych osobowych

Nie, gdyż działanie polegające na informowaniu o zadłużeniu osób postronnych nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa. Kwestie związane z prowadzeniem działalności bankowej oraz praw i obowiązków zarówno banków, jak i ich klientów uregulowane zostały w ustawie – Prawo bankowe.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 tej ustawy – bank, osoby w nim zatrudnione oraz osoby, za których pośrednictwem bank wykonuje czynności bankowe, są obowiązane zachować tajemnicę bankową, która obejmuje wszystkie informacje dotyczące czynności bankowej, uzyskane w czasie negocjacji, w trakcie zawierania i realizacji umowy, na podstawie której bank tę czynność wykonuje. Krag podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji objętych tajemnicą bankową określony został w art. 105 ustawy – Prawo bankowe. Poza przypadkami przewidzianymi w przepisach tej ustawy, bank może ujawnić osobom trzecim wiadomości objęte tajemnicą tylko gdy osoba, której dane dotyczą pisemnie upoważni bank do przekazania określonych wskazanych przez siebie osobom informacji (art. 104 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe). W myśl art. 105 ust. 5 tej ustawy – bank ponosi odpowiedzialność za szkody wynikające z ujawnienia tajemnicy bankowej i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

Ujawnienie tajemnicy bankowej skutkuje zatem odpowiedzialnością odszkodowawczą banku. Nie wyczerpuje to wszystkich skutków prawnych naruszenia tajemnicy bankowej przez instytucję bankową. W literaturze przedmiotu prezentowany jest pogląd, że „mogą też pojawić się roszczenia o naruszenie dóbr osobistych (art. 24 i art. 448 k.c.)” (M. Bączek, Prawo bankowe, Warszawa 1997 – 2004, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis).

Powództwa z tytułu naruszenia dóbr osobistych rozpatrywane są przez sądy powszechne na zasadach ogólnych wynikających z ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, w trybie określonym przepisami ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego.

Ponadto, zgodnie z art. 171 ust. 5 Prawa bankowego, kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy bankowej, ujawnia lub wykorzystuje informacje stanowiące tajemnicę bankową, niezgodnie z upoważnieniem określonym w ustawie, podlega grzywnie do 1 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 3.

Osoba, która uważa, iż doszło do naruszenia tajemnicy bankowej, powinna skierować zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa do organów ścigania (policji, prokuratury). Do ich wyłącznej kompetencji należy bowiem ocena, czy działanie określonego podmiotu wypełnia znamiona przestępstwa.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że działanie polegające na przekazywaniu przez bank informacji o zadłużeniu osoby, której dane dotyczą osobom postronnym nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa, w tym w przepisach prawa bankowego.

TS

Podstawa prawna

Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2002 r. nr 72, poz. 665 ze zm.).

Ustawa z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. nr 16, poz. 93 ze zm.).

Ustawa z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. nr 43, poz. 296 ze zm.).

Zadaj pytanie ekspertowi

Pytania dotyczące odzyskiwania należności od dłużnika, zasad uzyskiwania dotacji z funduszy europejski przez przedsiębiorców, zakładania i funkcjonowania spółek prosimy przysyłać na adres:

prawogospodarcze@infor.pl